

1964. évi 31. törvényerejű rendelet

a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló, Genfben, 1958. április 29-én aláírt szerződés kihirdetéséről¹

Hatályos: 1991. 01. 01. –

(A Magyar Népköztársaság² megerősítő okiratainak letétele 1961. december 6-án megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló, Genfben, 1958. április 29-én aláírt szerződést e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett nemzetközi szerződés hivatalos magyar fordítása a következő:

„ Szerződés a parti tengerről és csatlakozó övezetről

A jelen Szerződésben részes államok az alábbiakban egyeztek meg:

ELSŐ RÉSZ

A PARTI TENGER

[I. Fejezet](#)

Általános rendelkezések

1. cikk

1. Az állam fennhatósága a saját területén és belvizein túl kiterjed a partjai mellett fekvő tengerövezetre, amelynek megnevezése parti tenger.

2. Az állam ezt a fennhatóságot a jelen cikkek rendelkezéseiben és a nemzetközi jog egyéb szabályaiban rögzített feltételek mellett gyakorolja.

2. cikk

A parti állam fennhatósága kiterjed a parti tenger feletti légitérre, valamint e tenger medrére és altalajára.

[II. Fejezet](#)

A parti tenger határai

3. cikk

Amennyiben a jelen cikkek másképpen nem rendelkeznek, a parti tenger szélességének mérésére szolgáló szabályszerű alapvonal a parton végighúzóódó apályvonal, ahogyan azt a parti állam által hivatalosan elfogadott nagyméretű tengeri térképek feltüntetik.

4. cikk

1. Olyan helyeken, ahol a partvonal erősen szaggatott és rovátkolt, vagy ha a partot annak közvetlen közelében szigetsor szegélyezi, a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonal megvonására a megfelelő pontokat összekötő egyenes alapvonalak módszerét lehet alkalmazni.

2. Ezeknek az alapvonalaknak a rajza a part általános irányától nem térhet el jelentős mértékben és az e vonalakon belül fekvő tengerrészeknek oly szorosan kell kapcsolódnok a szárazföldi területhez, hogy bevonhatók legyenek a belvizek igazgatásába.

3. Az alapvonalak apály idején kiemelkedő magaslatok irányában vagy ilyenektől kiindulón csak akkor vonhatók meg, ha azokon állandóan a tengerszint felett levő világítótornyok vagy hasonló berendezések létesültek.

4. Olyan esetekben, amikor az 1. pont rendelkezéseinek megfelelően az egyenes alapvonalak módszerét alkalmazzák, az egyes alapvonalak meghatározásánál tekintetbe lehet venni a szóban forgó terület olyan sajátos gazdasági érdekeit, amelyek valódiságát és fontosságát hosszas gyakorlat világosan igazolja.

5. Az egyenes alapvonalak módszerét az állam nem alkalmazhatja oly módon, hogy egy másik állam parti tengerét a nyílt tengertől elvágja.

6. A parti állam tartozik az egyenes alapvonalakat tengeri térképeken világosan megjelölni és ezeknek kellő nyilvánosságot biztosítani.

5. cikk

1. A parti tenger alapvonala és a szárazföld között levő vizek az állam belvizeinek részét képezik.

2. Amikor az egyenes alapvonalnak a 4. cikk szerint történő megállapítása azzal jár, hogy belvízként olyan övezeteket is bekerít, amelyeket korábban a parti tenger vagy a nyílt tenger részének tekintettek, ezekre a vizekre érvényes a békés áthaladás joga, amelyről a 14-23. cikkek rendelkeznek.

6. cikk

A parti tenger külső határa az a vonal, amelynek minden pontja a parti tenger szélességével egyenlő távolságra van az alapvonal legközelebbi pontjától.

7. cikk

1. A jelen cikk csak azokra az öblökre vonatkozik, amelyeknek partjai csupán egy államhoz tartoznak.

2. A jelen cikk alkalmazása szempontjából öbölnek tekintendő az a feltűnő bemélyedés, amely bejáratának szélességéhez viszonyítva annyira benyúlik a szárazföldbe, hogy vizét part veszi körül és már több mint a part egyszerű görbülete. A bemélyedés azonban csak akkor tekinthető öbölnek, ha területe akkora vagy nagyobb, mint azé a félköré, amelynek átmérője a bemélyedés bejáratán keresztben húzott vonal.

3. A mérés szempontjából a bemélyedés területének az a terület számít, amelyet a bemélyedés partja körül futó apályvonal és természetes bejárat pontjainak apály idején látható részeit összekötő vonal határol. Amikor a bemélyedésnek, abból az okból, hogy ott szigetek vannak, egynél több bejárata van, a félkört olyan átmérőre kell rajzolni, amely a különböző bejáratokon keresztben húzott vonalak hosszának összegével egyenlő. A bemélyedésen belül fekvő szigetek területe beleszámít a bemélyedés területébe.

4. Ha az öböl természetes pontjainak apály idején látható részei közötti távolság 24 mérföldet nem halad meg, akkor e két pont között záróvonalat lehet húzni, és az így bekerített vizek belvizeknek tekintendők.

5. Ha az öböl természetes bejárat pontjainak apály idején látható részei közötti távolság a 24 mérföldet meghaladja, akkor az öblön belül 24 mérföldes egyenes alapvonalat kell húzni oly módon, hogy az az ilyen hosszúságú vonallal elkeríthető legnagyobb vízterületet foglalja magában.

6. Az előző rendelkezések nem vonatkoznak az úgynevezett „történelmi” öblökre, sem pedig azokra az esetekre, amikor az egyenes alapvonalak 4. pontban előírt módszerét alkalmazzák.

8. cikk

A parti tenger körülhatárolása szempontjából a kikötőrendszer szerves részét képező legkülső állandó berendezéseket a part részének kell tekinteni.

9. cikk

A parti tengerhez tartoznak azok a horgonyzóhelyek, amelyek a szokásos módon hajók berakodására, kirakodására és lehorgonyzására szolgálnak és amelyek egyébként a parti tenger külső határának fővonalán teljesen vagy részben kívül esnek. A parti állam tartozik ezeknek a horgonyzóhelyeknek tisztán körülhatárolni és határaikkal együtt a tengeri térképeken megjelölni, amelyeknek kellő nyilvánosságot kell biztosítani.

10. cikk

1. Szigetnek tekintendő az a vízzel körülvett, természetes módon keletkezett földterület, amely dagály idején a víz szintje felett marad.
2. A szigethez tartozó parti tengert a jelen cikkek rendelkezései szerint kell mérni.

11. cikk

1. Apály idején kiemelkedő magaslatnak azokat a természetes módon keletkezett szárazföldi területeket kell tekinteni, amelyek apálykor tengerrel vannak körülvéve és a víz szintje felett vannak, de amelyeket dagálykor a víz elborít. Olyan esetekben, amikor az apály idején kiemelkedő magaslat a szárazföldről vagy szigetről teljesen vagy részben akkora távolságra van, amely nem haladja meg a parti tenger szélességét, az ilyen kiemelkedés apályvonala parti tenger szélességének mérésénél alapvonalnak vehető.
2. Olyan esetekben, amikor az apály idején kiemelkedő magaslat teljes egészében a parti tenger szélességénél nagyobb távolságra van a szárazföldről vagy szigetről, az ilyen kiemelkedő magaslathoz saját parti tenger nem tartozik.

12. cikk

1. Amikor két állam partjai egymással szemben vagy egymás mellett fekszenek, akkor ellenkező értelmű kölcsönös megegyezés hiányában egyik államnak sincs joga parti tengerét azon a középvonalon túl kiterjeszteni, amelynek minden pontja egyenlő távolságra van ama alapvonalak legközelebbi pontjától, amelyektől számítva mindkét állam parti tengerének szélességét mérik. A jelen pont rendelkezései nem érvényesek azonban arra az esetre, amikor történelmi jogcím vagy más körülmények alapján szükséges a két állam parti tengerét a jelen rendelkezéstől eltérően körülhatárolni.
2. Két olyan állam között, amelyek partjai egymással szemben vagy egymás mellett fekszenek, a parti tengerek határvonalát a parti államok által hivatalosan elfogadott nagyméretű tengeri térképeken meg kell jelölni.

13. cikk

Ha valamely folyó úgy ömlik a tengerbe, hogy torkolati öblöt nem alkot, akkor az alapvonal a folyó két partjának apály idején látható pontjai között a folyó torkolatán keresztben húzott egyenes vonal.

III. Fejezet

A békés áthaladás joga

A) Az összes hajókra vonatkozó szabályok

14. cikk

1. A jelen cikkek rendelkezéseinek fenntartásával parti tengeren való békés áthaladás joga megilleti a parti államok és nem parti államok minden hajóját.